

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyně JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové ve věci žalobkyně: V. T., zastoupena Mgr. Oksanou Rizak, advokátkou, se sídlem 28. pluku 128/12, Praha 10, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra - Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 8. 2018, č.j. MV-71506-4/SO-2018,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- [1] Žalobkyně se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhala přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 8. 2018, č.j. MV-71506-4/SO-2018 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 24. 5. 2018, č.j. OAM-9329-91/PP-2012 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), jímž byla podle ustanovení § 87e odst. 1 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zamítnuta žádost žalobkyně o povolení k přechodnému pobytu na území České republiky, podaná podle ustanovení § 87b téhož zákona, a toto rozhodnutí bylo potvrzeno.
- [2] Žalobkyně v podané žalobě namítala, že správní orgány nesprávně po právní stránce posoudily skutkový stav, neboť žalobkyně řádně doložila je rodinným příslušníkem občana EU. Uvedla, že na její straně byly objektivní skutečnosti, které jí a jejímu

Shodu s prvopisem potvrzuje H. P.

manželovi bránily se zúčastnit výsledku v době uvedené správním orgánem I. stupně ve výzvě, které v průběhu správního řízení žalobkyně správnímu orgánu sdělila. Žalovaný dle žalobkyně pochybil ve svém závěru, že se jednalo o neomluvené nedostavení se k výsledku.

- [3] Dále žalobkyně namítala, že při stejných skutkových okolnostech žalovaný postupoval v rozporu se svým předchozím rozhodnutím č.j. MV-92686/SO-2016. V tomto rozhodnutí bylo uvedeno, že v postupu správního orgánu I. stupně spatřoval žalovaný odklon od standardního způsobu skončení správního řízení. Nicméně správní orgán I. stupně postupoval po vrácení věci obdobně jako v předešlých případech, když znovu nařídil provést výslech žalobkyně a jejího manžela. Nadto dne 15. 2. 2018 obdržel správní orgán I. stupně rozhodnutí žalovaného ve věci opakovaného opatření proti nečinnosti č.j. MV-148142-2/SO-2017, kdy mu bylo přikázáno, aby do 15 dnů od doručení opatření proti nečinnosti vydal rozhodnutí ve věci. I přesto však byla žalobkyně a její manžel opětovně předvolováni k výsledku.
- [4] Žalobkyně dále uváděla, že dne 29. 3. 2018 správní orgán I. stupně zaslal prostřednictvím datové schránky vyznění právní zástupkyni žalobkyně o možnosti se vyjádřit k podkladům pro vydání rozhodnutí. Tuto vyznění nicméně právní zástupkyně žalobkyně neobdržela, neboť při podání odvolání zjistila, že správní orgán I. stupně omylem odeslal datovou zprávu Mgr. Oleně Rizak, advokátce, která již není právní zástupkyní žalobkyně. Žalobkyně proto namítala porušení jejího práva na spravedlivý proces, neboť jí nebyla poskytnutá zákonná možnost se seznámit a vyjádřit k podkladům pro vydání rozhodnutí ve věci. Žalovaný pak tuto námitku v napadeném rozhodnutí posoudil dle žalobkyně nesprávně.
- [5] Žalovaný v písemném vyjádření k podané žalobě navrhoval její zamítnutí, přičemž odkázal na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí.
- [6] Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem vyplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:
- [7] Dne 14. 8. 2012 podala žalobkyně žádost o povolení k přechodnému pobytu na území ČR podle ustanovení § 87b zákona o pobytu cizinců. Žalobkyně odvozovala své postavení rodinného příslušníka občana EU od svého manžela, L. J., občana České republiky. K žádosti přiložila oddací list, dle kterého dne 27. 4. 2012 uzavřeli manželství.
- [8] Ve dnech 3. 1. 2013 a 12. 4. 2013 byly provedeny výsledky žalobkyně a jejího manžela. Správní orgán I. stupně rovněž nechal opakovaně provést pobytová šetření v místě hlášeného pobytu žalobkyně, která zde ale nebyla zastihena.
- [9] Rozhodnutím ze dne 24. 5. 2016, č.j. OAM-9329-69/PP-2012, byla žádost podle ustanovení § 87e odst. 1 písm. d) zamítnuta. Rozhodnutím žalovaného ze dne 1. 8. 2015, č.j. MV-92686-4/SO-2016, bylo toto rozhodnutí zrušeno a věc vrácena správnímu orgánu I. stupně k novému projednání s tím, že správní orgán I. stupně dostatečně nezdůvodnil, proč je potřeba znovu provést výslech účastníků řízení.
- [10] Správní orgán I. stupně následně nechal provést pobytové šetření v místě hlášeného pobytu žalobkyně, a to ve dnech 15. 11. 2016, 18. 11. 2016 a 21. 11. 2016. Ani v jednom případě se nepodařilo žalobkyni ani jejího manžela zastihnout, dotázaní nájemníci předmětného domu žalobkyni nepoznali na fotografiích a poskytnutá telefonní čísla byla nedostupná. Následně žalobkyni a jejího manžela správní orgán I. stupně předvolal k výsledku na den 20. 2. 2018. Žalobkyně se dne 15. 2. 2018 omluvila s tím, že manžel má dlouhodobě

plánovanou cestu do zahraničí a že její právní zástupkyně je v pracovní neschopnosti; požádala tak o náhradní termín provedení výsledku. Správní orgán I. stupně proto žalobkyni a jejího manžela předvolal k výsledku na den 22. 3. 2018. Žalobkyně následně dne 21. 3. 2018 oznámila, že setrvala se svým manželem v zahraničí a že nařízení výsledku považuje za vadný postup. Zároveň požádala o vydání rozhodnutí bez dalšího nařízení výsledku.

- [11] Rozhodnutím ze dne 24. 5. 2018, č.j. OAM-9329-91/PP-2012, byla žádost žalobkyně podle ustanovení § 87e odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců zamítnuta.
- [12] V odůvodnění tohoto rozhodnutí ministerstvo konstatovalo, že se žalobkyně nedostavila k sepsání protokolu o výsledku, přestože byla řádně poučena o důsledcích nedostavení se k výsledku. Ze své neúčasti při výsledku se neomluvila. Uvedl, že žalobkyně neprojevila potřebnou součinnost, která by vedla správní orgán ke zjištění skutečného stavu věci. K doručené omluvě uvedl, že nesouhlasí s tím, že by v postupu správního orgán byl spatřován odklon od standardního způsobu skončení správního řízení, tedy od věcného posouzení žádosti. Z důvodu, že se nepodařilo policejní hlídce nikoho zastihnout v rámci pobytové kontroly na adrese účastníků řízení X, tak bylo nutné opětovně předvolat účastníky k výsledku. Dále uvedl, že o tom, že se bude žalobkyně zdržovat mimo území ČR, informovala až její právní zástupkyně v omluvě k nedostavení se k výsledku, ale toto sdělení nijak věrohodně nedoložila.
- [13] Žalobkyně podala proti tomuto rozhodnutí dne 28. 5. 2018 odvolání, ve kterém uváděla obdobné námitky a argumenty jako v podané žalobě.
- [14] Žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 3. 8. 2018, č.j. MV-71506-4/SO-2018, bylo odvolání žalobkyně zamítnuto a prvostupňové rozhodnutí bylo potvrzeno.
- [15] V odůvodnění tohoto rozhodnutí žalovaný uvedl, že z odůvodnění jeho rozhodnutí ze dne 1. 8. 2016 je zřejmé, že důvodem pro zrušení předchozího rozhodnutí ministerstva ze dne 24. 5. 2016 byla skutečnost, že ministerstvo neodůvodnilo nutnost provádět opakovaný výslech žalobkyně a jejího manžela v situaci, kdy byli již jednou ve věci vyslechnuti. Uvedl, že pouze za této situace ve svém předchozím rozhodnutí konstatoval, že zamítnutí žádosti podle ustanovení § 87e odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců, nikoliv tedy „postup Ministerstva vnitra“, je odklonem od standardního způsobu skončení správního řízení. Uvedl, že poukazoval na to, že účelem správního řízení zahájeného na žádost je vydání meritorního rozhodnutí, resp. projednání žádosti po obsahové stránce a zhodnocení podkladů, zda jsou splněny zákonné podmínky pro vyhovění žádosti; to bylo myšleno „standardním“ způsobem skončení řízení. Dále uvedl, že je zřejmé, že při zamítnutí žádosti z důvodu nedostavení se k výsledku, se žádost věcně neposuzuje a žádosti se (dle dřívější právní úpravy) zamítaly. Konstatoval, že v tomto směru správní orgán I. stupně nepochybil, neboť se neodchýlil od závazného názoru nadřízeného správního orgánu.
- [16] Dále žalovaný uvedl, že v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí ministerstvo uvedlo řádně a přezkoumatelným způsobem, proč považovalo za nutné za účelem zjištění skutkového stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti v souladu s ustanovením § 3 správního řádu provést opakovaný výslech žalobkyně a jejího manžela podle ustanovení § 169 odst. 2 zákona o pobytu cizinců. Ministerstvo poukázalo na časový odstup cca 5 let, které uplynuly od konání prvního a jediného výsledku, přičemž bylo zřejmé, že skutečnosti zjištěné při výsledku v roce 2013 jsou neaktuální. Žalovaný dále uvedl, že žalobkyně tvrdila, že na území hodlá pobývat společně s manželem. Ze spisového

materiálu však vyplynula, že nebyli zastiženi při opakovaných pobytových šetřeních. Žalobkyně dále omlouvala manžela z účasti na výsledku plánovaného na den 20. 2. 2018 s tím, že má plánovanou cestu do zahraničí. Dále bylo zjištěno, že si na adrese pobytu přebírala poštovní zásilky, zatímco zásilky adresované jejímu manželovi se správním orgánem I. stupně opakovaně vracely jako nevyzvednuté v úložní době. Za tohoto stavu tak byl dle žalovaného dán důvod pro provedení výsledku za účelem zjištění skutkového stavu věci, tj. k prokázání splnění podmínek dle ustanovení § 87b zákona o pobytu cizinců.

- [17] Žalovaný dále uvedl, že podání doručené dne 21. 3. 2018 nelze považovat za řádnou omluvu ve smyslu ustanovení § 87e odst. 1 písm. d) předmětného zákona, neboť žalobkyně pouze obecně uvedla, že zůstala s manželem v zahraničí. Z jejího sdělení nevyplývalo, ani kde konkrétně a jak dlouho se s manželem zdržuje, ani toto své tvrzení žádným způsobem nedoložila. Ve svém dřívějším vyjádření se ani nezmínila, že by se chystala vycestovat z území se svým manželem. Důvodem pro neúčast na výsledku pak nemůže být dle žalovaného ani to, že žalobkyně považovala nařízení výsledku za vadný a nesprávný postup.
- [18] Žalovaný shledal důvodnou námitku, že správní orgán I. stupně nevyrozuměl žalobkyni o možnosti seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí a vyjádřit se k nim. Dospěl však k závěru, že se jedná o vadu, která nemá vliv na zákonnost a správnost prvostupňového rozhodnutí, a to z toho důvodu, že podmínky pro zamítnutí žádosti z důvodu, že se žalobkyně bez vážného důvodu nedostavila k výsledku, byly splněny. Skutkový stav pak byl dle žalovaného zjištěn v dostatečném rozsahu. Uvedl, že v projednávaném případě byly jedinými podklady pro rozhodnutí předvolání k výsledku, doklad o doručení předvolání a absentující doklad, který by prokazoval, že žalobkyně měla vážný důvod nedostavení se k výsledku. Případné seznámení se a vyjádření k těmto podkladům by nemohly na výroku prvostupňového rozhodnutí nic změnit. Nadto žalovaný poukázal, že žalobkyně v tomto smyslu ani v odvolání nic uvedla. Z důvodu procesní ekonomie tedy žalovaný neshledal důvodu prvostupňové rozhodnutí pro tuto vadu zrušit. Odkázal proto na rozhodnutí Ústavního soudu ze dne 27. 8. 2003, sp.zn. I.ÚS 148/02.
- [19] Podle ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s. může soud rozhodnout o věci samé bez jednání, jestliže to účastníci shodně navrhli nebo s tím souhlasí. Má se za to, že souhlas je udělen také tehdy, nevyjádří-li účastník do dvou týdnů od doručení výzvy předsedy senátu svůj nesouhlas s takovým projednáním věci; o tom musí být ve výzvě poučen.
- [20] Žalovaný s rozhodnutím o věci samé bez jednání souhlasil, žalobkyně se ve stanovené lhůtě nevyjádřila. Soud tedy postupoval podle ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s. a rozhodl o věci samé bez jednání.
- [21] Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.
- [22] Podle ustanovení § 87e odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců, v rozhodném znění: „*Na zamítnutí žádosti o vydání povolení k přechodnému pobytu se důvody podle § 87d odst. 1 vztahují obdobně. Ministerstvo žádost dále zamítne, jestliže žadatel se bez vážného důvodu nedostaví k výsledku (§ 169 odst. 2), odmítne vypovídat nebo ve výpovědi uvede nepravdivé skutečnosti.*“

- [23] Podle ustanovení § 169 odst. 2 téhož zákona: „*Správní orgán je oprávněn vyslechnout účastníka řízení, je-li to nezbytné pro zjištění skutečného stavu věci, zejména pro posouzení, zda se nejedná o obcházení tohoto zákona cizincem s cílem získat oprávnění k pobytu na území, zejména zda účelově neuzavřel manželství nebo zda jeho účelově prohlášeným souhlasem nebylo určeno otcovství. Účastník řízení je povinen vypovídat pravdivě a nesmí nic zamlčet. Správní orgán účastníka řízení před výsledkem poučí o důsledcích odmítnutí výpovědi a nepravdivé nebo neúplné výpovědi.*“
- [24] Žalobkyně předně namítala, že na její straně byly objektivní okolnosti, které jí a jejímu manželovi bránily se výsledku zúčastnit, které v průběhu správního řízení správnímu orgánu I. stupně sdělila.
- [25] Soud tuto námitku neshledal důvodnou, neboť se ztotožnil se závěrem správních orgánů, že žalobkyně dostatečným a řádným způsobem nedoložila svou omluvu z nařízeného výsledku, neboť pouze obecně uváděla, že zůstala s manželem v zahraničí, když se ve svém předchozím vyjádření ani nezminila, že by se za svým manželem chystala vycestovat z území. Byly tak naplněny podmínky pro zamítnutí žádosti o povolení k přechodnému pobytu dle ustanovení § 87e odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců, neboť žalobkyně se bez vážného důvodu nedostavila k výsledku dle ustanovení § 169 odst. 2 zákona.
- [26] Nutnost provedení takového výsledku je pak dána nezbytností zjistit skutečný stav věci, a to s ohledem na typ podané žádosti, kdy žalobkyně žádala o povolení k přechodnému pobytu na území České republiky podle ustanovení 87b zákona o pobytu. Dle tohoto ustanovení platí, že „*rodinný příslušník občana Evropské unie, který sám není občanem Evropské unie a hodlá na území pobývat přechodně po dobu delší než 3 měsíce společně s občanem Evropské unie, je povinen požádat policii o povolení k přechodnému pobytu.*“ Správní orgány tak byly za účelem naplnění podmínek dle tohoto ustanovení, a také s ohledem na další v řízení zjištěné okolnosti, které budou zmíněny dále, oprávněny vyslechnout žalobkyni a jejího manžela, jakožto občana EU, od něhož žalobkyně odvozovala své postavení a svou žádost. Je totiž nepochybné, že podmínkou pro vydání předmětného pobytového oprávnění je společný pobyt s občanem EU na území (srov. rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka Liberec ze dne 4. 1. 2019, č.j. 59 A 36/2018-37).
- [27] Lze rovněž zmínit, že z celého průběhu řízení vyplývá dlouhodobý postoj žalobkyně, která opětovně nařízení výsledku považovala za vadný a nesprávný postup, což však dle soudu nemůže být legitimním důvodem pro neúčast na takovém výsledku. Soud se tak neztotožnil se žalobkyní, že na její straně existovaly objektivní překážky, které by jí bránily výsledku se účastnit, resp. dospěl k závěru, že tyto náležitě neprokázala a nedoložila. O tom, že žalobkyně důvody případné neúčasti na nařízeném výsledku musí doložit, totiž byla poučena v rámci předvolání k výsledku.
- [28] Žalobkyně dále namítala, že žalovaný posupoval při stejných skutkových okolnostech v rozporu se svým předchozím rozhodnutím č.j. MV-92686/SO-2016, neboť správní orgán I. stupně znovu nařídil provést výsledek žalobkyně a jejího manžela.
- [29] Ani tuto námitku soud neshledal důvodnou. Rozhodnutím žalovaného ze dne 1. 8. 2015, č.j. MV-92686-4/SO-2016, bylo totiž předchozí rozhodnutí správního orgánu I. stupně zrušeno a věc byla vrácena správnímu orgánu I. stupně k novému projednání s tím, že správní orgán I. stupně dostatečně nezdůvodnil, proč je potřeba znovu provést výsledek účastníků řízení. V tomto směru tedy správní orgán I. stupně konal, když nechal

opakovaně provést pobytovou kontrolu v místě hlášeného pobytu žalobkyně a jejího manžela a když opakovaně nařídil provedení výsledku těchto osob, a to za účelem zjištění skutkového stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

- [30] Nutnost opakovaného provedení výsledků pak byla dána zejména z důvodu časového odstupu od prvních výsledků (z roku 2013) a také z důvodu, že pobytové kontroly a další okolnosti případu vrhly stín pochybností na skutečnost, že žalobkyně pobývá na území společně s manželem, což je nutnou podmínkou pro vyhovění předmětné žádosti, jak bylo konstatováno výše. Ani při jednom ze tří pobytových šetření v místě hlášeného pobytu (ve dnech 15. 11. 2016, 18. 11. 2016 a 21. 11. 2016) totiž nebyli manželé na uvedené adrese zastiženi; nebyli rovněž zastiženi ani na poskytnutých telefonních kontaktech. Rovněž pak bylo zjištěno, že na předmětné adrese si přebírala poštovní zásilky pouze žalobkyně, zatímco zásilky adresované jejímu manželovi se správnímu orgánu opakovaně vracely jako nevyzvednuté v úložní době. Za takového stavu věci tak soud považuje za odůvodněné provedení opakovaného výsledku za účelem prokázání podmínek dle ustanovení § 87b zákona o pobytu cizinců.
- [31] Soud tak k této námitce shrnuje, že správní orgán I. stupně postupoval v souladu se zákonem, když se rozhodl provést výslech žalobkyně dle ustanovení § 169 odst. 2 zákona o pobytu cizinců za účelem zjištění nezbytných skutečností, které neměl možnost se dozvědět jinak (tj. za dané situace skutečnosti, jakým způsobem manželé pobývají na území ČR). Žalobkyně tak byla povinna vypovídat v souladu s tímto ustanovením zákona o pobytu cizinců, přičemž je nutno zdůraznit, že to, zda bude, nebo nebude vypovídat, nebylo závislé na její úvaze, nýbrž se jednalo o její povinnost.
- [32] V posledním žalobním bodu pak žalobkyně namítala, že správní orgán I. stupně zaslal vyrozumění o možnosti vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí omylem jiné osobě, než zástupkyni žalobkyně, čímž došlo k porušení práva žalobkyně na spravedlivý proces.
- [33] Soud, ostatně stejně jako žalovaný v napadeném rozhodnutí, shledal tuto námitku důvodnou, nicméně v duchu zásady, že ne každá vada řízení má, resp. musí mít vliv na zákonnost vydaného rozhodnutí, ji neshledal natolik závažnou, aby odůvodňovala zrušení žalobou napadeného rozhodnutí. Je tomu tak proto, že ani v podaném odvolání ani v podané žalobě žalobkyně netvrdila žádné další skutečnosti, kterými by odůvodňovala svou neúčast na nařízeném výslechu, což byl nosný důvod pro zamítnutí její žádosti ze strany správního orgánu I. stupně.
- [34] Soud dospěl k závěru, že skutkový stav předmětné věci byl správními orgány zjištěn v dostatečném rozsahu, přičemž pro závěr správního orgánu I. stupně byly podstatnými podklady pro vydání rozhodnutí zejména předvolání k výslechu, doklad o doručení předvolání a doklad, který by prokazoval, že žalobkyně měla vážný důvod se k výslechu nedostavit. Takový doklad však předložen žalobkyní nebyl. Jakkoli se tedy v daném případě jedná o porušení ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu, tak toto porušení nemohlo mít na závěr správních orgánů žádný vliv.
- [35] Ze všech výše uvedených důvodů soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
- [36] Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobkyně nebyla ve sporu úspěšná a žalovanému žádné náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 30. března 2021

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu